

var i og for sig noget, enhver anden lige saa gode kunde have gjort, og noget, som helt kunde været undgaaet, hvis de Forelæsnings-der, der blev dikteret, havde været trykte. Jeg husker, hvorledes et senere Medlem her af Tinget var Leder af en Opposition imod denne Studeremaade. Den sammenkaldte ret store Møder i Studenterverdenen, protesterede imod den rent mekaniske Undervisning og forlangte en egentlig Undervisning, som jo da ogsaa kom i Aarenes Løb. Men den var foreløbig alligevel væsentlig kun en Undervisning gennem Foredrag, hvor altsaa Tilhørerne netop kun sad væsentlig som Tilhørere, forholdsvis passive, for at modtage. Efterhaanden som Tiderne er gaaede, har man jo faaet Indtrykket af, at med al den Betydning, Foredrag kan have, har de ogsaa deres Vrangside, netop den mange Gange ikke tilstrækkeligt at vække dem til selvstændig Virksomhed, der paa-hører Foredragene. Derved er det altsaa fremkommet, at man ved Universitetet og ogsaa andre Steder har sagt: Det, det kommer an paa, er, at man drager de studerende, de arbejdende, med ind i Studierne, saaledes at de ikke blot hører og modtager, men udfører bestemte Opgaver, som stilles dem, at de Hjælpe midler, der er nødvendige for saaledes praktisk at øve sig i. Tilegnelsen af Tanker og Kundskaber, stilles dem til Raadighed af Universitetet, og at de altsaa arbejder først og fremmest selvstændigt — selvfølgelig stadig under den ledende Docents eller Professors Vejledning. Denne praktiske Form for Undervisningen, der sætter hver enkelt i Gang, betyder øjensynlig noget for Tilegnelsen af Kundskaberne, ogsaa i Retning af at øve Studenterne i i Tide at se Kundskabstiegnelsen fra den praktiske Side, forstaa, at der maa arbejdes dermed, og forstaa, hvorledes de teoretiske Kundskaber skal anvendes til Løsning af de Opgaver, Livet kan komme til at frembyde. Det er hele denne Udvikling, som nu en Laboratoriebygning som den, der her tilsigtes, skal støtte i dens videre Fremgang, og da den saaledes ikke alene er et Forsøg paa at skaffe Universitetet den nødvendige Plads, men tillige kan siges at være et betydningsfuldt Led i en betydningsfuld Reforms videre Fremme, er det, jeg paa det varmeste ogsaa for mit Vedkommende kan anbefale, at dette Lovforslag føres igennem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønnings m. m. ved Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet.

(*Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 413*).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Handel og Søfart (*Hassing Jørgensen*): Jeg skal tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling. Det ordner et Anliggende, som gennem en Aarrække har ventet paa sin Løsning, og jeg har Grund til at mene, navnlig efter at Lovforslaget har været behandlet i Folketingets Udvalg, at man ved Forslaget, som det nu foreligger, træffer en rimelig Ordning af disse Statsfunktionærers Lønningsvilkkaar.

Oluf Jensen: Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der tiltrænges en Forandring i de Lønningsvilkkaar, som ved Lov Nr. 57 af 1. April 1892 blev fastsat for Funktionærer og Embedsmænd indenfor Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet, og jeg kan i det hele og store slutte mig til det foreliggende Lovforslags Form og Indhold. Der er jo lagt et ikke saa lidt større Arbejde paa disse Funktionærer i Aarenes Løb. En Mængde Love, Lovene om Registrering af Fiskefartøjer, om Tilsyn med Dampfartøjer og om Tilsyn med Sejlskibe, Kystfredningsloven og Saltvandsfiskeriloven, har bebyrdet dette Kontor med ikke saa lidt mere Arbejde, saa jeg mener, det er fuldt berettiget, at denne Lønningslov kommer frem. Jeg kan ogsaa saa meget mere tiltræde den, som der derved skabes ensartede Regler overensstemmende med dem, der findes for de 4 Eters Funktionærer, Toldvæsenet, Telegrafvæsenet, Postvæsenet og Jernbanevæsenet.

Jeg vil dog tillade mig at gøre en Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser, der er faldet under Sagens Behandling i Folketinget. Det er særlig den højtærede Ministers Slutningsudtalelse i Folketinget, jeg vil tillade mig at anholde, idet jeg, og jeg tror de fleste Medlemmer i dette Ting, ikke kan give den min Tilslutning. Den højtærede Minister sagde, i Anledning af, at en Paragraf i det oprindelige Lovforslag, hvorefter Antallet af de i § 1 under første og anden Lønningsklasse ansatte Tjenestemænd kunde forøges ved de aarlige Finanslove og Tillægsbevillingslove, skulde ud-